

[Ministeren for offentlige arbejder]

Til det sidste spørgsmål vil jeg sige, at hvis det var således, at ordrer ud af huset fra restauranterne under DSB beløb sig til, skal vi sige 50 pct. af omsætningen, synes jeg, det var meget berettiget at stille det spørgsmål: ja men hvad er det dog for fejlpositioner, man har truffet? Hvad er det for en overkapacitet, men opererer med? Men som jeg sagde, ligger tallet jo langt under 1 pct., hvilket fortæller, at det er ude på marginalerne. DSB og andre statsvirksomheder bliver ofte kritiseret for ikke at være drevet tilstrækkelig effektivt, tilstrækkelig forretningsmæssigt. Jeg synes faktisk, det ville være mere kritisabelt, hvis man kun udnyttede sin kapacitet, skal vi sige 98 pct. og ikke 100 pct., som faktisk er det, man tilstræber.

Så vil jeg til den første del sige, at jeg har haft møde med repræsentanter for de berørte brancheorganisationer, jeg har lyttet til argumenterne, jeg har søgt at vurdere dem, men jeg vil ikke komme med nogen karakteristik, fordi de pågældende ikke ved denne lejlighed har mulighed for at tage til genmæle. Det eneste, jeg ønsker at understrege, er, at ethvert sagligt argument, der er kommet frem fra brancheorganisationerne, har jeg stiftet bekendtskab med og vurderet igennem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Ole Henriksen (SF):

»Vil ministeren optage forhandling med forpagtere af restauranterne på DSBs færgeoverfarter med henblik på at sikre, at de melder sig ud af Dansk Arbejdsgiverforening?«

(Spm. nr. 715).

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Mit svar er, at DSB forlanger, at allé forpagtere skal opfylde arbejdsmarkedets almindelige regler. Man blander sig normalt ikke i, hvilke organisationer de tilhører. Efterhånden som de fleste af hovedforpagternes medarbejdere er blevet organiseret i forskellige fagforbund, har hovedforpagterne følt det hensigtsmæssigt, at de selv tilsluttede sig en arbejdsgiverorganisation. Hovedforpagterne for DSBs færgerestauranter har i så henseende ligesom de øvrige medlemmer af Central-

foreningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark tilsluttet sig Dansk Arbejdsgiverforening.

Jeg finder faktisk dette helt naturligt, og derfor må jeg besvare det stillede spørgsmål benægtende.

Ole Henriksen (SF):

Jeg forstår på ministeren, at han ikke er indstillet på at optage forhandlinger med forpagterne, men spørgsmålet er jo i denne situation, hvad der går forud for sikkerheden og driften på Storebæltsfærgerne. Sagen er jo, at de mennesker, der er beskæftiget på færgerne, også er medlem af sikkerhedspersonalet, og i det øjeblik de lockoutes, er der betydelige udgifter for det offentlige for at få dem erstattet med andet personale. Derfor synes jeg, det er meget kedeligt, at ministeren ikke er indstillet på at tage dette første skridt til at blive frigjort for, hvad skal man sige, det åg, som hviler over DSB, der ikke kan sikre sejladsen, fordi man har nogle, der er medlem af Dansk Arbejdsgiverforening.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvornår disse forpagtninger udløber. Der må jo være en eller anden frist, hvormed de kan opsiges, men det er klart, hvis ministeren ikke vil optage forhandling, er det håbløst. Jeg kan se, at det næste spørgsmål går på det samme, og så kan det jo være, at det bliver uddybet dér.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Ved en anden lejlighed kunne hr. Ole Henriksen og jeg sikkert få en ganske interessant diskussion om, hvorvidt det virkelig kan være den rigtige vej at gå at opfordre arbejdsgivere til at melde sig ud af Dansk Arbejdsgiverforening. Jeg synes nok, at man har visse erfaringer for, hvad det kan medføre for de pågældende medarbejdere på en virksomhed med hensyn til at have betydelig ringere kår end andre, der er organiseret.

Så vil jeg i øvrigt svare hr. Ole Henriksen, at det, som bliver bragt frem som argument, efter min mening ikke rigtig holder. Hvis forpagterne ikke var medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, ville det da ikke hindre en konflikt om bord på færgerne. Det ville ikke hindre den situation, vi står i, og i sandhedens interesse må jeg dog sige, at det er en lockout, der er tale om for øjeblikket. Men